

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena și Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Melnic Oxana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2020 și sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 17 martie 2020, în cauza penală în privința lui

Doșcinschii Constantin Xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.01.2020 - 17.03.2020;

Instanță de apel: 27.05.2020 - 30.09.2020;

Instanță de recurs: 25.11.2020 - 27.04.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 17 martie 2020, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Doșcinschii Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea art.70 alin.(3) Cod penal, art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 1 an închisoare, cu executarea în centrul de detenție pentru minori și tineri;

- art.187 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art.70 alin.(3) Cod penal, art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 2 ani și 4 luni închisoare, fără amendă, cu executarea în centrul de detenție pentru minori și tineri.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 3 ani închisoare, cu executarea în centrul de detenție pentru minori și tineri.

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată pedeapsa neexecutată a pedepsei aplicată prin sentința judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 25.02.2020 și s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea în centrul de detenție pentru minori și tineri.

Potrivit art.90¹ Cod penal, după executarea reală de către Doșcinschii Constantin în centru de detenție pentru minori și tineri a primei părți din pedeapsa închisorii de 2 (doi) ani, s-a dispus suspendarea condiționată a executării celeilalte părți a pedepsei închisorii de 2 (doi) ani pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului de probațiune.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Filiponenco Boris (succesor FILIPONENCO Galina).

S-a dispus încasarea de la Doșcinschii Constantin în beneficiul succesorului părții vătămate Filiponenco Boris - Filiponenco Galina bani în sumă de 2 000 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Pretențiile cu privire la repararea prejudiciului material formulate verbal în ședință de judecată de către partea vătămată Timciuc Valeri, se lasă fără soluționare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Doșcinschii Constantin, fiind minor, în noaptea spre 13 octombrie 2019, intenționat, urmărind scop de profit, de sustragere a bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, a pătruns în gospodăria lui Filipenco Boris, amplasată în localitatea xxx, unde din clădirea auxiliară, pe ascuns, a sustras un motoferăstrău de model „URAL” cu costul de 1 500 lei, un polizor unghiular de model „PROTON” cu costul de 800 lei, o mașină de înșurubat de model „ALBINA” cu costul de 500 lei și o suflantă de aer cald cu costul de 500 lei, cauzând astfel părții vătămate Filipenco Boris o daună materială în sumă totală de 3 300 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Doșcinschii Constantin întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal, cu calificativele furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă prin pătrundere în încăpere.

Tot el, la 02 februarie 2020, în jurul orelor 07:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber, a pătruns în locuința lui Timciuc Valeri, amplasată în localitatea xxx, unde, fiind descoperit de către acesta și văzând în mână acestuia un portmoneu cu mijloace bănești, conștientizând că acțiunea sa de sustragere este efectuată în prezența victimei și că acesta înțelege caracterul ilegal a acțiunilor întreprinse de el, i-a smuls din mâna lui Timciuc Valeri portmoneul și, ignorând cerințele părții vătămate de a lăsa bunul sustras, în mod deschis a sustras din portmoneu mijloace bănești în sumă totală de 3 400 lei, după care, cu cele sustrate, a părăsit locul infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Timciuc Valeri un prejudiciu material în mărimea de 3 400 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Doșcinschii Constantin întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu calificativele jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință.

3. Inculpatul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima

instanță, prin care lui Doșcinschii Constantin să-i fie atenuată pedeapsa penală, precum și reexaminat prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că prezenta cauză a fost judecată de către prima instanță în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpatul Doșcinschii Constantin în corespundere cu alin.(3) a respectivei norme, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, ce a fost contrasemnata de către avocatul acestuia, potrivit cărei a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

În continuare, în baza probelor administrate pe caz și în limita procedurii în care acesta s-a soluționat, instanța de apel a conchis că este obiectivă constatarea primei instanțe privind împrejurările de fapt și aspectele de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei. Or, atât la faza urmăririi penale, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare în prima instanță și cea de apel, inculpatul minor Doșcinschii Constantin și-a recunoscut integral faptele săvârșite ce au fost constatate prin probele administrate, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii lor. Împrejurările expuse colaborând întru-tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, care de către prima instanță au fost apreciate potrivit prevederilor art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al concluziei, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce.

4.2. Respectiv, constatând cu certitudine vinovăția inculpatului minor Doșcinschii Constantin în faptele comise, instanța de apel consideră că prima instanță, la stabilirea pedepsei penale a dat deplină eficiență dispozițiilor art.art.61, 75 Cod penal ce determină scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a ei și în special celor de la art.70 alin.(3) Cod penal, potrivit căror persoanele care la data săvârșirii infracțiunii, nu au atins vârsta de 18 ani, maximul pedepsei se reduce cu jumătate, precum și celor de la art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală ce garantează vinovatului reducerea cu o 1/3 a termenului pedepsei în cazul acceptării examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, corect reținând, că scopul pedepsei penale este cel de restabilire a echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea comiterii atât de către el, cât și de către alte persoane a faptelor penale cu conținut analogic.

Instanța de apel a reținut că, numindu-i pedeapsa închisorii, prima instanță a ținut cont de personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de legea penală, în raport cu șirul de fapte antisociale comise de Doșcinschii Constantin pe o perioadă relativ scurtă de timp cu conținut analogic, care însă nu l-a făcut să conștientizeze rolul educativ a pedepsei, precum și cel de prevenire a continuării activității criminale, săvârșind fapta imputată în perioada de probațiune, stabilită prin sentința judecătoreiei Bălți, sediul Fălești din 25.02.2020, pedeapsă penală ce corect i-a fost cumulată parțial în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut vulnerabilitatea familiei inculpatului Doșcinschii Constantin, a cărui părinții nu participă la creșterea și educarea lui, aflându-se în grija bunicilor, ambii la o vârstă înaintată și cu probleme de sănătate

caracteristice vârstei, fapt pentru care minorul Doșcinschii Constantin are o atitudine neserioasă față de procesul de studii, manifestând responsabilitate scăzută față de acțiunile comise, neavând un sistem de valori pozitive, ci dimpotrivă indiferență față de consecințele comportamentului infracțional, având un cerc de prieteni cu potențial infracțional, fiind întrebuințator de băuturi alcoolice, dispunând de un comportament neadecvat, manifestând cu cei din jur agresivitate, având perspective minime de reintegrare în societate, iar riscul de a săvârși din nou infracțiuni fiind ridicat.

În consecință, instanța de apel a reținut caracterul proporțional și echitabil a pedepsei numite în raport cu fapta comisă și personalitatea inculpatului, fapt pentru care a respins solicitarea atenuării pedepsei penale.

În final, ținând cont de toate cele menționate supra, instanța de apel consideră că temei de casare a sentinței lipsește, urmând a fi menținută, cu respingerea apelului, ca fiind nefondat.

5. Avocatul Melnic Oxana în numele inculpatului, în temeiul pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea parțială a acestora, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului Doșcinschii Constantin să fie stabilită o pedeapsă mai blândă, prin prisma prevederilor art.79 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale invocă că, atât prima instanță, cât și instanța de apel, nu au respectat normele procesuale, nu au verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, și nu au dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și persoanei inculpatului, care atât la momentul săvârșirii infracțiunii, cât și în prezent este minor, în final incorect au ajuns la soluția adoptată, aplicând pedeapsa penală inculpatului cu încălcarea dispozițiilor art.art.61, 75 Cod Penal ce determină scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepselor penale.

Relevă, cu trimitere la circumstanțele constatate de instanțele de judecată și anume faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele săvârșite, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, de faptul că la momentul săvârșirii infracțiunii cât și în prezent este minor, instanțele de fond aveau obligația să se ghideze de prevederile legii în materie, care printre altele prevede aplicarea pedepselor cu închisoarea în cazuri excepționale, în situația în care sunt și alte alternative de pedeapsă.

La caz, consideră că instanțele de fond urmau să aprecieze pedeapsa prin prisma art.76 Cod penal, cu reținerea la caz a circumstanțelor atenuante: c) săvârșirea infracțiunii ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin personal sau familial, or, în cadrul ședințelor de judecată s-a constatat că inculpatul este crescut de bunica care este în etate, la vârsta de pensionare, cu stare de sănătate precară, a fost abandonat de părinți, de grija și întreținerea ultimului se ocupă bunica, de alte surse de existență și ajutoare sociale nu dispune.

Opinează că, instanțele de fond urmau a se expune la solicitarea apărării privind aplicarea pedepsei penale prin prisma prevederilor art.79 Cod Penal, ținând cont și de faptul că au constatat săvârșirea infracțiunii de către un minor.

Relevă că, legea penală prevede pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c) și lit. d) Cod penal pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1 350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

De asemenea, reiterează prevederile art.70 alin.(3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse în jumătate.

Totodată, relevă că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor infracționale indicate în rechizitorii și că, la solicitarea sa, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, în cauza dată urmează a se reduce de drept după cum urmează: cu 1/4 limitele pedepsei sub formă de amendă și cu 1/3 limitele pedepselor sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare.

În continuare, remarcă că limitele pedepselor prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal, se reduc în prezenta cauză cu referire la inculpatul Doșcinschii Constantin în felul următor: amendă de la 433.33 la 900 unități convenționale; sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 160 de ore; sau închisoare de până la 1 (unu) an și 4 (patru) luni. Infracțiunea prevăzută art.186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal săvârșită de inculpatul Doșcinschii Constantin se atribuie la categoria de infracțiuni mai puțin grave.

Evidențiază prezența circumstanțelor atenuante prevăzute de art.76 alin.(1) Cod penal: b) săvârșirea infracțiunii de către un minor; f) contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, cât și prezența, circumstanței calificate prin prisma art.79 Cod penal ca circumstanță excepțională.

Cu trimitere la cele supra expuse ținând cont de art.6 CEDO , respectarea dreptului la un-proces echitabil, prevederile Codului penal art.76 și anume un cumul de circumstanțe atenuante, precum și și prevederile art.79 Cod penal, ce obligă instanța la calificarea circumstanței minoratului persoanei care a săvârșit infracțiunea ca excepțională, solicită a precua posibilitatea de aplicare a pedepsei inculpatului Doșcinschii Constantin în mod separat pentru fiecare infracțiune săvârșită, astfel în temeiul art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal, a-i stabili pedeapsa penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în limitele admise fixate de lege, în temeiul art.187 alin.(2) lit. d) Cod penal, în conformitate cu prevederile art.70 alin.(3) Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, cu aplicarea art.79 Cod penal de a-i aplica o pedeapsă non privativă de libertate, prin prisma art.90 Cod penal cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă. Totodată, termenul neispășit cumulat în temeiul art.84 alin.(4) Cod Penal și anume - stabilit prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 25 februarie 2020 de 2 ani și 3 luni, de dispus a fi executat separat.

În final, instanța a reiterat prevederile hotărârii Plenului CSJ nr.8 din 11.11.2013, la adoptarea sentinței în procesul unui minor, în afară de chestiunile indicate în art.385 Cod de procedură penală, instanța de judecată urma să examineze posibilitatea suspendării condiționate a executării pedepsei de către minor conform dispozițiilor art.90 din Codul penal, or cu argumentarea respingerii

poziției părții apărării.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu prevederile art.art.414-417 Cod de procedură penală, instanța de apel, urma să soluționeze paralel cu starea de fapt și chestiunile de drept, inclusiv: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, au fost corect aplicate.

În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit reține că recurentul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cu referire la cele ce preced, Colegiul penal lărgit consideră că instanțele de fond greșit și-au motivat soluția privind individualizarea pedepsei în privința inculpatului Doșcinschii Constantin și nu au pătruns în esența problemei de drept enunțată, eronat interpretând dispozițiile art.79 alin.(1) Cod penal.

Discordanța între cele reținute de instanțele de fond în motivarea soluției și dispozitivul hotărârilor, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei soluții greșite în privința individualizării pedepsei.

În acest context, instanța de recurs amintește că, potrivit prevederilor art.75 Cod penal, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Luând ca bază aceste prevederi ale legii penale și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Aplicarea unei pedepse inechitabile poate avea drept consecință violarea drepturilor omului protejate de Convenția Europeană.

Colegiul penal lărgit remarcă aici că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de urmările produse sau care urmau a se produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei nu au fost valorificate întocmai de către instanțele de fond.

Colegiul penal lărgit evidențiază că în cazul în care legiuitorul a stabilit mai multe reduceri ale maximei pedepsei pentru minori, instanța urmează să aplice toate reducerile din limita maximă a pedepsei prevăzute de lege.

În cazul din speță, Colegiul penal lărgit reține că în temeiul art.70 alin.(3) Cod penal, dat fiind că făptuitorul este minor, maximul pedepsei cu închisoarea se va reduce la jumătate, ceea ce constituie pentru infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal – maximul pedepsei pe un termen de până la 2 ani, iar pentru infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. d) Cod penal – maximul pedepsei pe un termen de 3 ani și 6 luni.

Dat fiind că minorul a acceptat judecata în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, noile limite ale pedepsei închisorii urmând a fi reduse cu o treime. Așadar, pentru infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal, limitele pedepselor penale constituie închisoarea de la 3 luni la 1 an și 4 luni, iar pentru infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. d) Cod penal limita maximă și minimă a pedepsei penale constituie închisoarea pe un termen de 2 ani și 4 luni.

Totodată, prin prisma prevederilor art.79 Cod penal și având în vedere cumulul de circumstanțe prezente la caz: săvârșirea infracțiunii de către un minor, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, căința sinceră, vulnerabilitatea familiei inculpatului, fiind la o vârstă preponderent tânără nu are format un sistem de valori și principii de viață, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a stabilit inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal pedeapsa închisorii pe un termen de 10 luni, iar pentru infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. d) Cod penal pedeapsa închisorii sub noua limită reținută și anume pedeapsa închisorii pe un termen de 2 ani.

Suplimentar, Colegiul penal lărgit subliniază că la caz corijarea inculpatului Doșcinschii Constantin nu este posibilă prin aplicarea unei pedepse alternative celei privative de libertate, or, în privința acestuia a fost reținută circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, însă nu a tras concluziile de rigoare. Mai mult decât atât, ultimul a săvârșit infracțiunile incriminate în perioada termenului de probă stabilit pentru o infracțiune similară, prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 04 martie 2019.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, urmează a-i stabili lui Doșcinschii Constantin pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni.

Conform art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumul parțial, la pedeapsa stabilită lui *Doșcinschii Constantin Xxx* prin prezenta decizie, se adaugă partea neexecutată a pedepsei stabilite acestuia prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 25 februarie 2020 în temeiul art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 3 luni, stabilindu-i inculpatului *Doșcinschii Constantin Xxx*, pedeapsa definită sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu executarea acesteia în centrul de detenție pentru minori și tineri.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune stabilit de instanța de judecată.

În lumina considerentelor relatate și circumstanțelor reținute supra, inculpatul Doșcinschii Constantin este minor, a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunilor incriminate, anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară, este la o vârstă tânără, principiile și valorile de viață ale acestuia sunt încă în formare, până la săvârșirea infracțiunilor incriminate în prezenta cauză inculpatul nu a executat pedeapsa închisorii, Colegiul penal lărgit consideră rațional și oportun de a dispune suspendarea parțială a executării pedepsei stabilite lui Doșcinschii Constantin, după cum urmează: pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an și 9 luni se execută în centrul de detenție pentru minori și tineri, iar restul pedepsei închisorii de 1 an și 9 luni se suspendă condiționat pe o perioadă de

probațiune de 2 ani, cu obligarea inculpatului de a nu-și schimba domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului de probațiune.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit evidențiază că, corectarea inculpatului Doșcinschii Constantin va fi asigurată doar prin executarea reală parțială a pedepsei închisorii, circumstanța dată fiind reținută sub aspectul aprecierii personalității inculpatului, care nu a tras concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat, și din nou a săvârșit fapte prevăzute de legea penală. Deci, anume prin modalitatea de executare reală a unei părți din pedeapsa închisorii, se răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că în speța discutată și-au găsit confirmare temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legal”. Astfel, instanța de recurs conchide că, recursul declarat de avocatul Melnic Oxana în numele inculpatului urmează a fi admis, casate parțial sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, în latura penală în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Melnic Oxana în numele inculpatului, casează parțial *decizia* Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2020 și sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 17 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Doșcinschii Constantin Xxx*, în latura penală în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri după cum urmează.

Lui *Doșcinschii Constantin Xxx*, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal, i se stabilește cu aplicarea art.art.70 alin.(3), 79 alin.(1) și 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa închisorii pe un termen de 10 (zece) luni.

Lui *Doșcinschii Constantin Xxx*, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. d) Cod penal, i se stabilește cu aplicarea art.art.70 alin.(3), 79 alin.(1) și 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (doi) ani.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui *Doșcinschii Constantin Xxx* i se stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, c+u executarea pedepsei în centrul de detenție pentru minori și tineri.

Conform art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumul parțial, la pedeapsa stabilită lui *Doșcinschii Constantin Xxx* prin prezenta decizie, se adaugă partea neexecutată a pedepsei stabilite acestuia prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 25

februarie 2020 în temeiul art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni, stabilindu-i inculpatului *Doșcinschii Constantin Xxx*, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu executarea acesteia în centrul de detenție pentru minori și tineri.

În temeiul art.90¹ Cod penal, se dispune suspendarea parțială a executării pedepsei stabilite lui *Doșcinschii Constantin Xxx*, după cum urmează: pedeapsa închisorii pe un termen de 1 (unu) an și 9 (nouă) luni se execută în centrul de detenție pentru minori și tineri, iar restul pedepsei închisorii de 1 (unu) an și 9 (nouă) luni se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea inculpatului de a nu-și schimba domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului de probațiune.

În rest dispozițiile hotărârilor atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 01 iulie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion

Președinte /semnătura/

Judecători /semnătura/

/semnătura/

/semnătura/

/semnătura/

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Ion Guzun

Elena Cobzac

Victor Boico

**Copia corespunde originalului,
Judecător**

Anatolie Țurcan